

venskih ministrov: DR. VEKOSLAVA KUKO-VEC in IVANA PUCELJ!

Kdor ima oči naj čita, kdor ima pamet, naj misli!

DOHODNINSKI DAVEK IN PRIJAVA DOHODKOV IN IZDATKOV.

Naznanjamo vsem, ki so podvrženi plačevanju dohodninskega davka, da je rok za vlaganje prijav dohodkov in izdatkov podaljšan uradno od 1. do 28. februarja. Naše tajništvo je nanovo založilo tiskovine za napovedi dohodnine, kakor jih je sestavil g. Alojzij Supanič iz Jarenine. Te tiskovine se dobijo sedaj zopet v našem tajništvu komad po 1 dinar. Na podlagi Supaničeve tiskovine lahko vsak posestnik sam sestavi napoved dohodnine.

Druga stvar pa je glede plačilnih nalogov. Davčne oblasti ne pošiljajo več plačilnih nalogov posameznim davkoplačevalcem, ampak samo sezname davčnih obvezancev razporežijo pri občinskih uradih v času od 1. do 15. februarja. Naj vsakdo, ki plačuje dohodnino, pogleda pri občini, koliko so mu predpisali tega davka. Če je predpis previsok, mora do 15. februarja vložiti priliz na davčno okrajno oblast. Ako priziva ne vložiti, nima potem pravice do kake pritožbe radi previsoke obdativne.

Tako se glasi pravilnik, ki ga je določila bivša demokratsko-samostojna vlada.

Tajništvo SLS v Mariboru.

iz poglavja o narodnem gospodarstvu.

Propaganda naših vin.

V zadnji seji vinarskega in sadjarskega odseka Kmetijske družbe za Slovenijo v Mariboru (13. januarja 1923), kot one institucije v Sloveniji, ki se največ briga za interese našega vinarstva, se je med drugim sklenilo izvoliti pododsek za propagando naših vin v tu- in inozemstvu ter ustanoviti v svrhu kritja iz tega povoda naraslih stroškov posebni "propagandni fond."

Propagandni pododsek ima pred vsem nalogo, da oskrbi brošurico z natančnim popisom vseh naših vinskih okolišev, najznamenitejših vinskih vrhov ter najznamenitejših vrst naših vin, s slikami glavnih krajev naše vinorodne pokrajine in posameznih najlepših objektov, vinskih kleti, vinskih stiskalnic itd. Brošurica, namenjena tujcem, pred vsem vinskim kupcem in drugim vinskim interesentom, bi naj bila nekaj vodnik po našem vinogorju in bo morala torej vsebovati vse, kar bi zamoglo služiti v propagando naših vin, torej tudi natančne naslove vseh znamenitejših vinogradnikov, vinarskih društev in zadrug ter vinskih trgovcev, in se bo tedaj morala dati tiskati v večih jezikih, pred vsem v nemškem in češkem in v večji nakladi.

Nadalje je odsek sklenil prepustiti kot temelj imenovanemu propagandnemu fondu iz svoje imovine znesek 20.000 din.

Ker se pa s tem zneskom nikakor ne bo dalo doseči postavljenega cilja, se odsek obrača tem potom na vse p. n. korporacije in društva, kakor tudi na posamezne gg. vinogradnike in druge ličnosti, ki jim je splošno in procvit našega vinogradništva na srečo, s prošnjo, da prispevajo po svojih močeh za ustanovljeni propagandni fond.

Naloga propagandnega pododseka bo nadalje, da skrbi tudi drugače za reklamo za naša vina, potem reklamnih člankov po tu- in inozemskih časopisih, potom lepakov itd., sploh, da podvzame vse korake, ki bi zamogli služiti v svrhu boljšega spoznavanja naših vin in nam dovesti novih kupcev za naše vinske produkte. Čim

večji bo propagandni fond, temveč se bo lahko storilo na tem polju.

Vinarski in sadjarski odsek Maribor.

Iz južnega alkoholnega trga.

Jedini trg, na katerem padajo cene, je pri nas trgovina z vinom po južnih krajih. Pri južnih vinogradnikih se opaža pomanjkanje denarja, izvoza in dobrih letošnjih vin. Nova južna vina so zelo slaba, se kaj rada pokvari in za nje ni kupcev. V okolici Zagreba se dobi letošnje vino po 2.50 do 3 din., v Vrhu po 1.50 do 2 din. Stara vina so mnogo dražja in se plačujejo po kakovosti 4.50 do 8 din. Dalmatinska vina so po 3 do 3.50 din. Glede prevoza južnih vin po železnici je zelo slaba in rabi 1 vinski vagon iz Bakra v Dalmaciji do Zagreba 3 do 4 mesece. O kakem izvozu naših vin ni niti govora. Pueljeva vinska pogodba s Čehoslovakijo je ostala samo na papirju, mi sicer pijemo češko pivo. Čehi pa rajši pijejo madžarska ter italijanska vin, ki so za nje mnogo cenejša od naših.

Dobro slavonsko slivovko plačujejo pa 28 do 39 din.

Nekaj o naši svinjereji.

Zagrebski list «Obzor» je prinesel zanimive vrste o svinjereji v naši državi, katere hočemo ponuditi našim cenj. čitateljem in naročnikom:

Se pred preobratom je bila Srbija važen in naravnost odločujoč činitelj v mednarodni trgovini s svinjskimi proizvodi; sedaj pa je poklicana Jugoslavija, da daje smernice za srednje-evropski svinjski trg.

Skoro 40 odstotkov zemlje v naši državi je obdelane s koruzo, a moramo tudi pomisliti na jugoslovanske bukovce ter hrastove gozdove, ki dajejo žira in želoda, ki je tečna svinjska hrana. Jugoslavija je edina država v celi Evropi, ki lahko vzreja svinje tako poceni s koruzo, žirom in želodom, kakor n. pr. samo ameriške Zedinjene države. Ako še upoštevamo naravne prednosti in bližino Jugoslavije s sosednimi tržišči, ki so vsa navezana na uvoz svinjskih proizvodov iz naše države, kakor: Avstrija, Čehoslovaka, Italija ter Nemčija, lahko rečemo, da je Jugoslavija glede svinjske trgovine še na boljšem kot Zedinjene države.

Pri vseh ravnanjih naštetih prednostih pa tudi v naši svinjski trgovini ni pričakovati v bližnji bodočnosti velikega razmaha in to pa radi tega, ker jugoslovanska svinjska industrija je še do danes popolnoma neorganizirana. Pri nas nimamo dobro urejenih klavnic, ne pravih ledenic in ravno vsi ti nedostatkoli so žalostna dejstva, ki zavirajo našo svinjsko industrijo. Ne smemo pa tudi pozabiti, da smo v državi, kjer vladajo najbolj slabe in neurejene prometne razmere. Koruza, ki je pri nas glavni žitni produkt, se bolj uporablja kot prehrana za ljudi, kakor pa za svinje. Ako je koruzna žetev pri nas dobra, potem dobijo svinje tudi svoj del od preobilice, sicer pa nič, ali vsaj zelo malo. Svinjereja na Danskem, kjer je poljedelska industrija v celi Evropi organizirana najboljše, je popolnoma neodvisna od domačega žitnega proizvoda in se vsa koruza za svinjerejo uvaža. Pri naših skrajno slabih prometnih razmerah pa je naravnost izključeno, da bi se koruza kot prehrana za svinje uvažala od drugod.

Statistični popis od aprila 1922 beleži, da je bilo tedaj v Jugoslaviji 3.087.020 svinj napram 3.283.135 aprila leta 1921. Po službenih podatkih pa je to število v nadaljnjih mesecih še znatneje padalo, ker se je pričakovalo od koruzne žetve zelo malo. Povrh je še vrgla beograjska vlada na izvoz koruze tako visoko carino, da je prodaja naše koruze v inozemstvo povsem prestala. Celo ameriška mast se že uvaža k nam dokaj časa in prodaje vrednejše nego naša. Izvoz svinjskih proizvodov iz Jugoslavije bo v drugi polovici tega leta silno omejen radi visokih izvoznih carin. Srbijansko svinjsko industrijo, o kateri so pričakovali, da bo po končani vojni vzcvetela, je zadržala v razmahu dveletna slaba koruzna žetev in radi tega ne moremo s svojimi svinj-

se je pomaknil za nekaj korakov na desno, kot bi se ne čutil več varnega.

Nevoljno je vrgel Belmont puško od sebe.

«Ta preklicana razsvetljava —!» se je jezil in obraz mu je rdel v nevolji. «Tri naboje sem imel — pa z nobenim nisem zadel —! To je zaradi tega, ker zrak tako miglja od vročine in ker se vsa puščava blešči od hudega solca. — Pa kaj je našemu Francozu —?»

Gospod Fardet je divjal po planoti vrh griča in mahal okrog sebe kakor človek, ki ga je pičila osa. «Proklet! Proklet!» je vpil in kazal svoje bele zobe izpod črnih brk. Z desnico je krilil po zraku in kaplje krvi so odletavale od njegovih prstov. — Kroglga ga je zadel v zapestje.

Hladno je planil izza skale, za katero je čepel, da bi potegnil zbesnelega Francoza v varno zavetje.

Ni pa še naredil treh korakov, ko ga zadene strel v trebuh.

Padel je, da se je kamenje ropotaje zasulo za njim.

Spet se je pobral, pa iznova je padel in se nemirno valjal po tleh.

«Pri kraju je z menoj!» je mrmral.

In nato je mirno obležal in njegov smrtnobledi obraz je čudno odseval iz očrnelega kamenja.

Ko je pred letom dni kot novoimenovan doktor zapuščal vseučilišče, tedaj si pač ni mislil, da bo tako kmalu končal, — in že celo ne, da bo padel zadet od krogle strastnega mohamedanca v divji libijski puščavi.

Sudanci so prenehali s streljanjem. Nabojev jim je zmanjkalo. Še eden je padel smrtnozadeti in njihov načelnik je dobil strel v stegno. Na kamenu je sedel in si je povezoval rano z zabriženim obrazom. Trije od vsega

skimi proizvodi konkurirati na evropskem tržišču. Glede bodočnosti je odvisna važnost konkurence od koruzne letine, ureditve prometa in organizacije svinjske industrije. Svinjsko industrijo bi se dalo pri nas bolje organizirati potom okrajnih poljedelskih zadrug, ki so sicer po vojni pojavile v znatnem številu, a jih ovirajo v razvoju prometne neprilike. Ako bi bila enkrat gotova jadranska železnica, potem bi tudi lahko govorili o začetku procvita in razmaha naše svinjske industrije. Jugoslovanska svinjereja bo gotovo tekom let odločevala glede svinjskega trga v Evropi, a do te odločujoče stopnje se bo povzpela počasi. Amerikanska izvozna trgovina masti in slanine bo dobila v bližnji bodočnosti najnevarnejšega konkurenta in ta bo — jugoslovanska svinjska industrija.

Iz zagrebskega živinskega trga.

Živinske cene na zagrebskem trgu so se zelo utrdile in močno poskočile. Kakor hitro je tako močno padel dinar, so si nabavili trgovci iz inozemstva našo ceno valutno, z našo ceno valutno kupujejo naše živo blago in tako dvigajo živinske cene. V zadnjem času se iz naše države izvažajo veliko mesnatih in debelih svinj. Naš živinski trg so preplavili kupci iz Dunaja, Nemčije in Francije. Francija prepoveduje uvoz živih svinj, pa jih pokoljejo na meji v Nemčiji in jih uvažajo na Francosko v zaklanem stanju. Samo dunajska tvrdka Saborsky je kupila pri nas 2000 komadov svinj. Naše tvornice z mesnimi izdelki, ki delajo za izvoz, komaj in komaj vzdržujejo konkurenco inozemskih firm in podjetij. Mastnim svinjam so poskočile cene na 22 do 23 din., cene mesnatim svinjam so se dvignile na 22 do 26 din. Tudi za trgovino z govejo živino je prišel ugoden čas in bodo začeli v Zagrebu trgovati z govedo na debelo in drobno. Domači hrvatski živinorejci se sicer ne gonijo svoje živine na sejm, pač pa je na prodaj dovolj bosanskih volov, za katere se plača 7 do 8 din. za 1 kg žive teže. Za teleta plačujejo v Zagrebu 12.50 do 15 din.

Zagrebski žitni trg.

Vsled naglega padca dinarja so se žitne cene dvignile, posebno se je poživila trgovina z belo moko, ki se zadnje dni izvažajo v znatni meri v Avstrijo. Cena pšenice se je tudi dvignila, a večjih pšeničnih kupcij se ne sklepa, ker upajo producenti, da se bodo pšenične cene še bolj zvišale. Kakor hitro se je začel v sredini minulega tedna popravljati dinar, zastala je radi valutne negotovosti celotna žitna trgovina. Žitne robe je vedno več na trgu, a kupci ne kupujejo radi valutne nesigurnosti. Na skakanje žitnih cen so tudi vplivali snežni meteži, ki so onemogočili izvoz žitne robe iz nekaterih krajev.

Pšenico so kupovali začetkom minulega tedna po 450, a se je dvignila celo na 500, nato je zopet padla na 475. Sedaj se giblje v cenah med 475 do 487.50. Ječmen so prodajali po 350 do 375. Za trgovino z ječmenom ni velikega zanimanja. Cena rži je 400, oves pa koleba med 295 do 300 din. Cena koruze se ni tako dvignila kot pšenici ter moki. Stare koruze ne kupujejo, ker je sploh predraga. Zadnji čas se je zelo razvila trgovina z umetno posušeno koruzo, a do pravega razmaha se tudi ta trgovina ne more povzpeti radi slabih prometnih razmer. Sicer je obljubila železnica razne ugodnosti glede hitrejšega prevoza koruze, a vse to je ostalo samo na papirju in se v resnici ne izvršuje. Stara koruza je po 290 do 320 din., suha po 290 do 300, umetno posušena pa po 235 do 250 din. Minulo nedeljo je bila prvovrstna moka po 7 din., a že v ponedeljek se je dvignila cena na 7.50 din. Največ moke se je prodalo za izvoz v Avstrijo. Slabejša moka glede prodaje radi izvoza v Avstrijo sploh ni prišla v postev. Sedaj pa, ko dinar zopet raste, naša moka ne bo prišla za izvoz v postev.

Zbirajte za volilni sklad!

vojaškega spremstva so še ostali zdravi in ti so nataknil bajonete na puške z odločnim in grozečim trrrrrr, ki je oznanjal, da hočejo prodati življenje kolikormogoče drago.

«Ze prihajajo!» je vzkliknil Belmont, ko je pogledal čez ravan.

«Naj le pridejo!» je godel polkovnik in tiščal roke v hlačne žepe.

Hipoma pa je potegnil desnico iz žepa, stisnil pest in besno mahnil po zraku.

«O — ti suroveži, — ti kruti suroveži!» je kričal in oči so se mu krvavo zalile od jeze.

Usoda ubogih gonjačev, ki jo je gledal pred seboj spodaj v puščavi, ta je spravila mirnega, ravnodušnega polkovnika v toliko besnost.

Med streljanjem so se ubožci plaho stisnili v tesno gručo med skale ob griču. Ko pa so derviši prenehali s streljanjem in se pripravljali na napad, so bili siromaki prepričani, da bodo krvoločneži najprvo pobili nje. Planili so na osličke in se v divjem krik in diru pognali v beg po planjavi.

Pa pot nazaj k Nilu je bila zasedena —!

Deset Arabcev je pridrlo na kamelah izza griča, padli so nad bežeče gonjače in jih pobili in posekali, krvavo in brez usmiljenja. Droben fant v belem burnusu se jim je izmuznil, skušal jim je uiti, pa brzonože kamele so dohiteli slabotnega oslička in krut derviš mu je pognal dolgo sulico skozi hrbet.

Posejana po pesku puščave so ležala trupla gonjačev, oblečena v bele burnuse. Izgledalo je, kakor bi se pasla po ravnini čreda belih ovc —.

(Dalje prihodnjik).

Črnc je hipoma sedel in se sklonil preko kolen. Njegova kretnja, njegova lega, — vse je bilo čisto naravno. Težko je bilo verjeti, da ga je kroglga zadela v glavo. Ni zastokal, ni se genil več. Tovariša sta se za trenutek nagnila čezenj, skomignila z rameni in obrnila spet črna svoja lica proti Arabcem.

Belmont je pobral puško padlega Sudanca in njegovo torbico z naboji.

«Skoda —! Samo trije streli še —!» je dejal in držal naboje v dlani. «Pregosto in prenaglo so streljali! Počakati bi bili morali na napad!»

«Izvrsten strelec ste, Belmont!» je vzkliknil polkovnik. «Čul sem o vas! — Ali mislite, da bi pogodili njihovega poveljnika tamle?»

«Kateri je?»

«Kolikor se meni zdi, — tisti tam na desnem krilu, ki jezdi kamelo, tistega mislim, ki nas opazuje izza dlani, — nad očmi si jo drži.»

Belmont je vložil naboj in računal razdaljo.

«Presneto slaba razsvetljava! Težko se da presoditi prava razdalja!» je godrnjal. «Dobro, pa poskusimo na petsto —!»

Strel je počil — pa bela kamela in jezdec z dlanjo nad očmi se nista genila.

«Ali ste videli, kam je udarila kroglga? Morebiti je kje pesek vrgla kvišku —?»

«Ničesar ni bilo videti.»

«Mislim da sem pomeril previsoko.»

«Poskusite še enkrat!»

Dolgo je meril, preden je sprožil, strelec in puška in skala — vsi trije so bili mirni in nepremični, pa spet se nista genila ne jezdec ne njegova žival.

Tretji strel pa je najbrž zadel bližje, kajti Arabec